

„Kam jedeme?“ zeptala jsem se Pjongua. Jeho tvář byla jen pár centimetrů od mé.

„Do Číny,“ odpověděl.

„Bude tam Jongčchol?“

„Ne,“ zavrtěl hlavou Pjongu.

„Kdy ho znova uvidím?“

„To nevím. Možná až za dlouho. Ale nedělej si starost.“

„Kijo se o něj nepostará!“ vykřikla jsem. „Nemá ho ráda!“

„Jsou tam taky Fumiko a Jošiko. Jak jsem říkal, nic se mu nestane.“

Choulila jsem se v tom těsném, tmavém nákladním prostoru a srdce mi pukalo hněvem a žalem. Uhodila jsem Pjongua do hrudi. Bušila jsem do něj znovu a znovu. „Odvezl jsi mě od mého syna!“ křičela jsem na něj. „Vezmi mě zpátky k mému synovi!“

Pjongu do sebe nechal mlčky bušit. A když už jsem nemohla, zakryla jsem si tvář rukama a rozplakala se.

OSMNÁCT

Současnost, Los Angeles

„Doktor Išii – z jednotky 731?“ zeptám se paní I.

Na stole ve výslechové místnosti pořád červeně svítí kontrolka nahrávání. Paní I na ni hledí očima plnými slz. Maličko pokývne hlavou a já nepoznám, jestli mi odpoví dá ano, nebo jestli se jí jen věkem třese hlava.

Konečně promluví: „Ano, ano. Ten doktor Išii.“

„Kdo to je?“ ozve se detektiv Jackson za mými zády. Skoro jsem zapomněla, že tam s námi je. „Co je jednotka 731?“

Paní I dál hledí na záznamník a neodpoví, udělám to tedy sama. „Myslím, že bychom měli paní I nechat ten příběh dovyprávět.“

Jackson jen potřese hlavou. Obrátím se k paní I a položím jí ruku na paži. „Chtěla byste ještě čaj, madam?“

Kývne a řekne: „Ano, prosím.“

„Pane Jacksone, ještě čaj pro paní I,“ požádám.

Detektiv se nezvedne ze židle, jen otevře dveře a podá konvici někomu za nimi. „Co to je ta jednotka 731, o které mluvíte?“ položí otázku znovu, když zavře. „Nikdy jsem o tom neslyšel.“

„To nejste sám. Většina Američanů o jednotce 731 nic neví,“ ujistím ho.

„Tak o co jde?“ naléhá Jackson. „A co to má co společného s tou vraždou?“

„Nevíme, jestli je to vražda, pane Jacksone,“ namítnu rychle.

Ignoruje mě a nakloní se k paní I. „Má ta jednotka 731 něco společného s vašimi rodiči?“

„To nevím,“ odpoví paní I. „Od svého svatebního dne jsem je už nikdy neviděla.“ Hledí na své ruce. „Ovšem odešli do Mandžuska, a tam byla i jednotka 731.“

„Takže,“ pokračuje Jackson, „zemřelý byl váš manžel a vy jste ho zavraždila kvůli něčemu, co se stalo v té jednotce 731. Je to tak?“

„Jste netrpělivý, pane detektive,“ napomene ho paní I. „Jak říká Anna, budete muset vyslechnout zbytek mého příběhu, abyste na své otázky dostal odpověď.“

Otevřou se dveře a muž v bílé košili a kravatě podá Jacksonovi čajovou konvici. Pak mu něco pošeptá.

„Musím na okamžik odejít,“ řekne Jackson. „Hned jsem zpátky.“

Vyjde a já zůstanu s paní I sama. Prohlížím si ji. Nezdá se, že by ji vyprávění unavilo, a já žasnu nad její silou. Vidím, že chce pokračovat. Natáhnu se a vypnu záznamník.

„Jednotka 731,“ řeknu. „Panebože...“

Paní I jen hledí před sebe.

„Paní I,“ zkusím to, „nechcete mi něco říct, dokud je detektiv pryč? O Hisašim nebo o svých rodičích nebo o tom, co se stalo v jednotce 731?“

„Ne,“ zavrtí hlavou. „Všechno je to v mém příběhu.“

Sedíme tedy mlčky a čekáme, až se Jackson vrátí. Nejspíš bych se měla paní I vyptávat, co se v tom pečovatelském

ústavu skutečně stalo. Měla bych vědět, kdo je ten mrtvý a jaký byl její vztah k němu. Ale připadá mi, že i já potřebuji vyslechnout celý příběh. Snažím se zachytit, co si povídají na druhé straně dveří, ale nejde to. Patrně bych měla zjišťovat, co se děje, ale neznám protokol. Rozhodnu se tedy zůstat se svou klientkou.

Konečně se Jackson vrátí. Změří si mě pohledem a sedne si. „Venku je boží dopuštění,“ prohlásí, „médiá šílí a prokurátor chce vědět, co jsem zjistil, aby mohl vznést obvinění. Můj nadřízený na mě tlačí, abych to uzavřel. Jak dlouho to ještě potrvá?“

„Potrvá to tak dlouho, jak bude třeba,“ odpoví paní I. „Kde jsme to byli?“

„Právě jste unikla před policií a byla jste na cestě do Číny,“ připomenu jí a naliju jí čaj.

„No ano,“ povzdechne paní I. „Bez svého malého prince.“ Do tváře se jí vrátí bolestný výraz.

„Můžeme si udělat pauzu, paní I,“ navrhnou. „Co chtějí venku, s tím si hlavu nelamte. Klidně si dejte načas.“

„Ne,“ zavrtí hlavou. „Je důležité, abyste vyslechli celý příběh. Pak tady detektiv Jackson bude mít všechno, co potřebuje.“

Paní I usrkne čaje a podívá se na záznamník. „Ten přístroj máte vypnutý,“ upozorní.

Jackson se nakloní a zmáčkne tlačítko. Znovu se rozzáří červené světélko.

„Čína,“ začne paní I se smutným úsměvem. „Povstalci.“